

af alt, hvad der forelaa, at denne Støtte ydedes af Hensyn til Mælkeeksporten, og at det altsaa først kunde blive helt galt, i det Øjeblik det viste sig, at de, der var ansvarlige for Mælkeeksportens Gæld, fragik deres Ausvar og fik Medhold fra Bankledelsen i, at de intet Ansvar havde; saa længe man opretholdt Kravet til Mælkeeksporten, og det ikke var konstateret, at der var et Tab paa 15 Mill. Kr. eller et andet Antal Mill. Kr. paa denne, saa længe man ikke opgav Muligheden for ved Sagsanlæg mod Mejerierne at skaffe sig disse Penge, saa længe forelaa der ingen som helst Hjemmel til at lade denne Bank bryde sammen. At der kunde blive mere Tab, end der den Gang var Tale om, var der vel ingen, der i og for sig oversaa; hvis det fremdeles gik lynende galt, kunde der blive mere Tab, og det er det, Formændene for Andelsselskaberne oplyste paa deres Generalforsamlinger, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rytter før læste op. Ja, disse Formænd har i de samme Taler, som det ærede Medlem nu læser op, ogsaa som en Slags Sikkerhed henvist til, at Nationalbank, Bankinspektør og Statsminister var indforstaaet med denne Ordning; det har de gjort, men jeg synes i og for sig ikke, de har haft nogen Beføjelse til det, thi de samme Formænd sad i Bestyrelsen for Andelsbanken, og de var dog de første, der skulde vide Besked med Andelsbankens Forhold. Det forekommer mig, at det er i høj Grad et Misbrug, naar disse Folk staar frem og siger: Vi kender ikke Tingene, vi støtter os til nogle helt andre Mennesker. Disse Folk *skulde* kende Forholdene, og disse Folk *kendte* dem; det er klart, og hvis de ikke kendte dem fra andet, kendte de dem fra den Forhandling, der fandt Sted i Nationalbanken, og hvor de fik Besked.

Alt dette fremgaar — det ærede Medlem Hr. Rytter har i Dag spurgt og spurgt derom — af de skriftlige Besvarelser, der foreligger, at Andelsselskabernes Ledere var nærværende i den Forhandling, der fandt Sted den 15. Januar i Nationalbanken — det staar i Skrivelsen —, og at de da har faaet Besked om Bankinspektørens Opgørelse; det staar der alt sammen. Disse Ledere sagde, at der kunde blive Tale om mere Tab, de var altsaa paa det rene med det. Men jeg, jeg bliver nu angrebet for, at jeg ikke har taget tilstrækkeligt Hensyn til, at der kunde blive mere Tab, til den Mulighed, som de regner med, og som alle Mennesker naturligvis maatte regne med, at det kunde gaa helt galt; og med de Handlinger, der senere iværksattes indenfor

Banken, maatte det jo gaa galt, det er klart. Ogsaa det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Landstingsmand Kristensen, som paa det Tidspunkt var Formand for Andelsbankens Bestyrelse, har paa Bankens Generalforsamling i Marts Maaned givet den samme Oplysning. Der kan, sagde han, blive Tale om mere Tab end de 8 Mill. Kr. paa Mælkeeksporten; man kan finde det i Andelsbladet Nr. 13. Men naar det var lovligt for ham at vide, at Muligheden for mere Tab var til Stede, og dog indlade sig i Engagementet med de 5 Mill. Kr.s Tilskud, ser jeg ikke, hvorfor det skulde være ulovligt for mig, der jo dog ogsaa maa se ud over den enkelte Kasses og den enkelte Forretnings Omraade og se mere samfundsmæssigt paa det. Det forekommer mig, at jeg maatte nok saa meget have Lov til at sige: Vi maa gøre et Forsøg for at søge at undgaa den Katastrofe for Samfundet, som det af mange Grunde vilde være at faa dette Sammenbrud paa det Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Rytter stod her og gav et Referat af Mødet den 15., saaledes som han opfattede det. Det var ganske overflødigt, thi Referat af Mødet er givet skriftlig, og det ærede Medlem har ikke i Udvalget paa ny stillet Spørgsmaal, saaledes som han gjorde her i Dag. Han fremstillede det saaledes, at der i det Møde skulde have foreligget 2 forskellige Opgørelser, og at jeg havde siddet og valgt mellem disse 2 Opgørelser, og saa var jeg gaaet med Bankdirektionen i Stedet for med Bankinspektøren. Hvis det ærede Medlem havde læst Skrivelsen, vilde han have set, at dette er fuldkommen fri Fantasi. Jeg er ikke paa noget som helst Stadium gaaet bort fra de Indstillinger, der har foreligget fra Bankinspektøren, og der har ikke for mig foreligget nogen Begivenhed som den, det ærede Medlem Hr. Rytter i Dag skildrede. Da det ærede Medlem ikke har deltaget i Mødet, kan man maaske undskylde, at han kan give en saa fantastisk Skildring af, hvad der skete dér; men det forekommer mig, at fra denne Forhandling kunde vi passende holde Fantasien ude. I Mødet har der ikke foreligget for mig Valget mellem en Opgørelse paa 8 Mill. Kr. og en Opgørelse paa 15 Mill. Kr. Der har paa alle Stadier af Sagen foreligget for mig Bankinspektørens Beretning, Bankinspektørens Indstilling og Bankinspektørens Raad om, uanset hvordan man maatte se paa det, at træde hjælpende til gennem denne Hjælpeaktion, fordi man maatte gaa ud fra, at før eller senere blev Mælkeeksporter-